

hat le engem, ha hirtelen fejlődésem nincs tetszésére és nekem viszont nem kell akaratomat ez erős vezető akaratának még akkor is alárendelni, ha annak törekvésében, cselekedeteiben nemzetem ellen irányuló szándék lappang.

Ezt a tevélygő irányát tehát magyar munkásainknak ki kell, esetleg műtökés segélyével is irtani és ami elfecsérelt haszontalan erőt ezuton megmen-tünk, fordítsuk azt teljesen a mi saját magyar viszonyainkból fejlődött nemzeti szocializmusunk kiépítésére.

Tanszéke van már hazánkban a szocializmusnak, a tudomány nagyban foglalkozik már annak keletkezésével, fejlődésével, multjával és jövőjével, és ha lesz is ennek valaha gyümölese a gyakorlati életben, ugy annak évtizedek multján csak fiaink fogják hasznát látni és aztán a tudomány czélját, törekvését a mienktől teljesen elkülöníti az, hogy az, ha nem is csupán arra törekszik, de fő-célja, hogy az éhezőnek munkát, kenyeret biztosítson s a szorosan vett nélkülözést megszüntesse, míg a mi törekvésünk:

a munka igazságos és a viszonyokhoz szabott jutalmazása mellett a munkálkodó egyén szabad és egyenlő érvényesülése a társadalomban és annak minden intézményében. Egyenlő részesedés a jogban és kötelességben.

Ebben röviden össze is volna foglalva a tulajdonképeni szocializmus célja, iránya, kár tehát a mi népünket és igen értelmes, de a francia, angol, német ipari munkásoknál kevésbé művelt munkásainkat Marx, Lassale s más úttörők és írók rendszerével zaklatni és egyébként higgadt, okos gondolkodásában szántszándékkal zavart előidézni, ami annál is könnyebb, mert a szocializmus alapelveivel és becsületes céljával nem volt, ki őket ifjúságukban megismertette volna.

Nagy és igen fontos cél tehát a szocializmust, melyet népünk eddig csak a lármás gyűlésekből, sztrájkokból, műveltjeink pedig csak a kathedráról ismernek, átvinni a gyakorlati életbe és hirdetni azt a szocialis irányt, mely nem a gyűlöletre és bosszúra épült, mely nem brutális erőszakkal tud csak felelni a kapzsiságra, hanem amelynek ere-

a secessió-Münchent talán még kivéve — más irányban fejlődött, mint Bécsben. sokkal több művészettel, meggondolással dolgoznak s a mi a fő, nem oly izetlen vadsággal, mint a Wagner iskolában, vagy, több esetben, nálunk.

Van jó építőanyaguk is. Dresden és Leipzig környékén nagyobbrészt a sächsische Svájcban található homok- és mészköveket használják, mely külsőleg a mi sósokti és haraszi köveinkhez hasonlít; Frankfurt és Nürnberg közti részeken pedig a vöröszínű vasas homokkővet használják, melyet a Majna melletti Mildenbergből vesznek. Ez a kő igen tartós, mert a sok régi épület között a XIII. századból való frankfurti Leonhards-Kirche is ebből készült s még egész jó állapotban van. Sok helyt láttam a hesseni kékesfekete bazalttufát is. Münchenben már nagyon használják a vakolatot, de ezzel is igen jól tudnak bánni.

Érdekes, mennyire megfontolják itt az iparművészeti kérdéseket. A frankfurti Römer előtti téren például stilszerű építménnyel akarják összekapcsolni a régi épületeket. Mielőtt azonban az építkezéshez fognának, az egész épületett szin-padi díszletek módjára összeállították s így próbálják ki a hatást.

A város szépítésére való kedvet és érzéket nagyban fokozza a társadalmi úton létesült sokféle Verschönerungs-Verein, mely mindenre kiterjesztve figyelmét, nagy szeretettel kezeli az ügyeket.

jében, tekintélyében és impozáns törhetetlen testvéri összetartozandóságában rejlik az erkölcsi sulya. Ez az impozáns erő, ez az erkölcsi suly aztán kapa, kasza, ásó és balta nélkül fogja megnyitni a szárnyas diszkapukat és a vagyon-hatalom birtokosainak szívét, meg a Wertheim szekrényeket és csakis ezen uton juthatunk oly eredményhez, melyet egyéb ipari culturállamokban a munkások már is élveznek, hogy t. i. a munkás nem csak a munka díjában, de munkaadóinak hasznában, jövedelmében is részesedjék és így azzal mintegy érdekközösségbe jut. Erre a munkára kell gyűrűköznünk és ebben tartson velünk mindenki, ki nem rohan gondolat nélkül a gomba módra termő jelszók után s nem az indulatok szavát követi, hanem számot vet azzal, hogy tetteivel használ-e vagy árt a jó ügynek és mindenképp használ-e honának és használ-e ezen irigy ellenség közé ékelte nemzetünk ügyének!

A. D.

P a n g á s.

Nincs üzlet, nincs munka és nincs forgalom; mind általánosabbá válik a panasz kereskedő és iparos körökben, hogy esendes a műhely, üres a bolt.

Évek óta nem ismeretlen hang ez; nehéz körülményekkel küzd az egész ország egyáltalán, de érdemes az okát keresni annak, hogy a mi kis határvárosunk és környéke forgalmának mi okozza ez időszerűtlen csökkenését, és hogy mivel magyarázható a közforgalomnak a tetszhalott állapota?

A legközvetlenebb oka a helyi forgalom föltűnő kisebbedésének a tavaly őszi szárazság-okozta igen gyenge termésre vezethető vissza.

A köznép, melyben mint minden jövedelmek ősforrásában, a kereskedelem és ipar is fogyasztóját, munka megváltóját és tán kenyéradóját látja, a tavalyi sovány aratás folytán nem rendelkezett annyi termékkel, hogy ez idei kukoricatörésig kihúzhassa, s a husvéti ünnepek-kor, amidőn még elég élénkséget láttak kereskedőink, úgyszólván maradék filléreit hozta be.

A föld népének, mely a föld áldására van egész éven át utalva, ez időre

Van is mindenütt emlék, szobor, pihenő, kilátó, úgy hogy nem lát az ember egy elhanyagolt pontot sem.

A közös gondolkodás folytán bizalmasab élet is fejlődött ki, melyben a társadalom sokkal egységesebbnek és emberibbnek látszik. Megértettük a német császár büszkeségét; hogy ilyen kiváló nép fölött uralkodik és megértettük magukat a németeket, hogy miért büszkék magukra és nemzetükre, Van szép multjuk, csinálják a szép jelent és bízva tekintenek egy fényes jövőbe.

Itthon vagyunk. Látom a szép országot, benne a munkanélküliséget, a tétlenséget; a szép ifjú Budapestnek egy haldokláshoz hasonló fejlődését. A természet olyan bőven áldotta meg e szép országot s mi, nemhogy szaporítanok a kincseket, hanem még a meglévővel sem tudunk élni. Elsírattuk tettekre képes erőnket és nem csinálunk semmit. Kevés a munka — mondják — sokan vagyunk hozzá, az embernek nem lehet már megélni. Hát az igaz, hogyha a viszonyokon nem változtatunk, akkor a megélésre sokan vagyunk; de az elvégzendő munkára még mindig kevesen. Kevés az, ki — a kor szellemét megértve — az igaz ügy zászlója alá lelkesedéssel tud csatlakozni; kevés tud és még kevesebb akar igazán dolgozni.

Ebben a tekintetben is lehet valamit tanulni a németektől.

esik a legválságosabb pár hónapja, mert kamrája kiürült, — kis földjébe friss magot kell vetni, — a téli pihenőhöz képest a megindult gazdasági munkája fokozta étvágyának csillapítására is erősebb táplálékra van szüksége; házi ipara, ipari munkája és egyéb keresete pedig alig-alig van. Érthető hát, hogy nincs reávalója, még ha volna is szükséglete, mit a városban kell bevásárolnia.

Minden egyéb faktor, mi fogyasztó számba mehet, szoros összefüggésben áll a földművelő nép sorsával.

Ennek bizonyítására elég, ha azt említem fel, hogy még az egyforma fizetésű honoratiórok kiadásait is szabályozza a jó vagy rossz termés, amennyiben a drágaságban kevesebb élelmi szerrel kell beérni több pénzért, — míg általános jó termés utáni évben többet kapnak olcsóbbért, sőt megtakaríthatnak e révén s jut még kedvtelésre, meg fényűzési cikkek beszerzésére is pénzük.

Kovács, bognár, szabó, kalapos, csizmadia s. a. t. mind onnan él; de ha vékonyan adja a szalmát, szárat, kalászt és tengeri esővet a föld, akkor bizony rongyosan marad annak a gazdája és eltört kocsirudját, vagy kerék-küllőjét se viszi a bognárhoz, hanem maga kötözi össze úgy ahogy.

Minek hát máshol keresniük az okot? Vagyon és jövedelemtermelő másik tényezőnknek, az iparnak terjedelme és munkafoglalkoztató képessége évek óta alig is mutat itt változást.

Az — ha esik, ha fuj — foglalkoztatja a maga kevés munkásait. Fejlődésre e téren kilátásunk sincs a közel jövőben, mert tőként nincs hozzá; vállalkozó szellemben pedig nem kevésbé vagyunk szegények; aztán meg ha volna is tőke hozzá, baj az, hogy a pénz büszke — megközelíthetlen, mivel trónt emel neki nemesak boldog birtokosa, de közszellemünk is. A tudás, a szellem, mely viszont az ötletet és vállalkozó bátorságot meg találékonyságot volna hivatva képviselni, az meg szerény, elvonul, mert éri hiányát annak, ami az egyének biztos önértet, minden építménynek a sziklaszilárdaságot és minden vállalkozásnak a biztos alapot adja, amely esetleges ingásokkal szemben is föntartja az egyensúlyt.

E két egymástól kínai fallal elzárt tényező összehatása nélkül pedig nincs egészséges alkotás.

[Folyt. következik].

Lövészegyesületünk közgyűlése.

Az „Orsovai Polgári Lovász-Egyesület“ f. évi május hó 30-án tartotta meg rendes évi közgyűlését.

A közgyűléssel kapcsolatos és régi idők óta szokás kedélyes gulyás estélyt az eső megrontotta, mivel az egylet kerti helyiségeit nem lehetett használni. A közgyűlés a „Schweizer“-féle szálloda étkező termében tartatott meg, melynek lefolyásáról a következőket jelentjük.

Rusz Alajos főlovászmester megállapítván a közgyűlés határozat képességét, azt megnyitotta.

Bekény László egyleti titkár felolvasta az egylet 1903. évi működéséről szóló jelentését, mely szerint az egyletnek az elmúlt évben összesen 98 tagja volt, ezek közül működő lövész 11.

Az elmúlt évben összesen 23 alkalommal tartatott lögyakorlat, melyeken

összesen 7540 lövés adatott le. Ezek közül célpontot nem talált 3353, I-es kör-lövés 1238, II-es kör-lövés 1604, III-as kör-lövés 991, IV-es kör-lövés 341 és szög-lövés 13.

Múlt évi augusztus hó 21., 22. és 23. napjain ünnepélyes királylövészet tartott, melyen 9 lövész vett részt.

A királylövészetben leatott összesen 1930 lövés; ezek közül nem talált 808, I-es kör-lövés 326, II-es 429, III-as 274, IV-es 86, és szöglövés 7.

Mint a legjobb szöglövés leadója, a király-lövész tisztét *Freyler* Ferenc úr nyerte el, marsallok pedig *Freyler* Ignác és *Rusz* Alajos urak lettek. A király lövészet alkalmával az egylet, ezúttal első ízben ipari céltábla lövészetet is rendezett. Ennek díjaihoz a közönség, különösen pedig a hölgyek sorából igen sokan járultak szobbnél-szebb és értékes ajándékokkal. Így a hölgyek részéről *Wallandt* Ernőné, *Rusz* Alajosné, dr. *Nagy* Sándorné, *Freyler* Ferencné, *Bajasz* Miklósné és *Zsembery* Elvira úrnők; ezen kívül *Scheinberger* Mór, *Weinfurtnér* Antal, *Oesterreicher* Rezső és *Müller* József urak. A lövészet iránti ezen szíves érdeklődést és pártolást az egylet hálás köszönettel fogadta.

A jelentés meg emlékezik még arról, hogy a tagok az egyleti helyiségeket múlt évben is gyakran látogatták, de korántsem oly mérvben, a mint azt az ezen remek kilátást nyújtó szép hely megérdemelné.

Szcyberth József egyleti pénztáros bemutatja az 1903. évi zárszámadást, mely szerint az elmúlt év bevételei 1263 kor. 16 fillért, a kiadások 1263 kor. 05 fillért tettek, s így az év végével mutatkozó pénztári készlet 11 fillért tett.

Bár mily csekély is legyen e pénztári készlet, mégis élénk örömet keltett a tagok között, mivel az egylet 1903. évi költségvetése annak idején 45 kor. 82 fillér deficitre nyújtott kilátást. Már pedig a zárszámadás nem zárult deficitel, hanem 11 fillér készpénz vagyonnal.

A számvizsgáló bizottság nevében *Ghyczy* László tett jelentést arról, hogy az általuk átvizsgált számadást teljes rendben találták.

Ez alapon a pénztárosnak a felmentvény megadatott.

A számvizsgálói állások egy évi mandátuma lejárván, a közgyűlés egyhangulag *Ghyczy* László, *Roth* Lajos és *Gáspárdy* Aladár urakat választotta meg egyleti számvizsgálókul.

A közgyűlés vita nélkül megszavazta az 1904. évi költségelirányzatot is, melyben a bevételek 1074 kor. 11 fillérrel, a kiadások pedig 468 kor. 91 fillérrel irányoztattak elő. Örvendetes haladást mutat ez a költségvetés az egyleti anyagi viszonyaiban, mert megszűnt az eddig szokásos deficitel való küzködés, és az egylet banktartsásai is teljesen törlesztettek.

Elhatározta továbbá a közgyűlés, hogy f. évi augusztus hó folyamán ünnepélyes királylövészet tartassék, melynek közelebbi időpontját a válaszmány fogja annak idején megállapítani.

Mihalik Sándor egyll. tag indítványt terjesztett be, hogy az egylet az Orsován létesítendő „Magyar ház“ építési költségeihez járuljon hozzá. *Rusz* Alajos főlövész-mester a jelenlevő tagok élénk helyeslése kíséretében elvileg kimondotta, miszerint a „Magyar ház“ hazafias ügyével az egylet magát azono-

sítja, tekintettel azonban arra, hogy az egylet készpénz vagyonát a roskadó egyleti épület tatarozási költségei teljesen fel fogják emészteni, az 1904 évben az egylet nem rendelkezik oly tőkével, melyből a Magyar ház építéséhez hozzájáruljon. A mint azonban az anyagi viszonyok azt meg fogják engedni, az egylet nem fog késmi adományával a nemes és hazafias célt támogatni.

Kimondta továbbá a közgyűlés, miszerint az egylet *kerti helyiségének* látogatását és használatát úgy vasárnap, mint köznapokon a nemtagok részére is megengedi, kivéve azon alkalmakat, mikor zártkörű tánevigalmak, összejövetelek, estélyek stb. rendeztetnek, a melyekre a belépés csakis egyleti tagoknak, családjaiknak illetve a tagok által bevezetett vendégeknek engedtetik meg.

A *táncsterembe és lövész-helyiségbe* való belépés azonban mindenkor kizárólag csakis tagoknak és családjaiknak s ezek által bevezetett vendégeknek engedtetik meg.

HIREK.

A lap kiadóhivatala Handl Józsefné nyomdájában van, miért is mind az előfizetési pénzek, mind a lap megrendelésére s expediciójára vonatkozó jelentkezések és felszólamlások, valamint a hirdetések oda intézendők.

Előfizetési ár:
egy teljes évre 8 K.
fél évre 4 K.
negyed évre 2 K.
Folyó év június 1-től december 31-ig (7 óra) . . . 4.80 K.
Kérjük a t. közönséget, hogy lapunkat erkölcsileg és anyagilag támogatni sziveskedjék.

Személyhírek. *Kernul* Antal budap. műegyetemi tanár, a hidépítéset előadója, a vidék megtekintése végett máj. 28-án városunkban időzött. Vele volt neje is. — *Petrás* *Kamerer* m. kir. esendőrnagy a szárnyparancsnokság megvizsgálása céljából Orsován időzik.

Athelyezés. *Karváz* Pál Munkácsra helyezett m. kir. honvéd százados helyére — miután *Vida* István idehelyezését visszavonták — *Blandu* Gábor főhadnagyot rendelték, aki állomását már el is foglalta.

Halálozás. *Rojesko* János nyugalmazott dunagőz-hajózási-társasági ügynök máj. 27-én este 9 órakor rövid szenvedés után életének 85-dik évében jobblétre szenderült. Temetése május 29-én ment végbe. *Rojesko* Jánosban *Schramm* N. János gyáros apását vesztette el.

Egy asszony a saját becsülete-ért. *Mehádián* történt, *Greku* György a szalmaözevegységben élő *Budián* Szericát a resicai vízműveknél dolgozó férje előtt levélben megrágalmazta. A távol levő férj természetesen azonnal kérdőre vonta az asszonyt, közölve vele *Greku* rágalmaikat. Az asszony máj. 30-án nyilvánosan a piacon vonta felelőségre a lovagiatlan férfit, de ez az asszonyra támadt és felpofozta. Az asszony ezen annyira elkeseredett, hogy pisztolyt kerített s ablakából rálőtt rágalmazójára. Tette nem volt végzetes, mert a golyó *Greku*nak csupán kabátját horzsolta. Az asszonyt a csendőrség elfogta.

Lövészet. Az „Orsovai Polgári Lövész-Egyesület“ múlt vasárnap megtartott díjlövészetén díjat nyertek mély lövésekért: *Ghyczy* László, *Rusz* Alajos, dr. *Nagy* Sándor és körlovésekért *Bekény* László, dr. *Nagy* Sándor és *Ghyczy* László urak.

Úgy értesülünk, hogy a lövész egyesület gondoskodott arról, miszerint a helyiségeit látogató közönségnek megbízható vendéglős álljon rendelkezésre, aki úgy vasárnap, mint *köznapokon* is mindig jó italokkal és ételekkel szolgáljon.

Mindazok, akik a lövöldét pünkösöd két ünnep napján felkeresték, tényleg elismeréssel nyilatkoznak az újonnan szerződött vendéglősről, mert olcsó ár mellett kítűnő bort mér és a felszolgált ételek úgy ízletesség, mint szervirozás tekintetében teljesen kifogástalanok. Alapos tehát a reményünk arra, hogy az ennek előtte a vendéglős tekintetében felhangzott panaszok ezentúl nem fognak ismétlődhetni.

Valóban kívánatos volna, ha közönségünk ezt a közelben fekvő, kényelmes és karban tartott utakkal bíró, szép kilátást nyújtó, árnyékos helyet gyakrabban felkeresné.

Meghívó tornavizsgára és versenyre. A helybeli állami polgári fiúiskola az eddigi hagyományos szokásokhoz híven június 8-án d. u. 4 órakor a katonai gyakorlóterén **tornavizsgát és versenyt** rendez, melyre a n. é. közönséget ez úton tisztelettel meghívja a *polg. isk. igazgatósága*.

A tornavizsga és verseny sorrendje:

1. *Felvonulás.* A növendékek zászló alatt, dob és kürtzó mellett kettősrendben vonulnak a bizottság elé.
2. *Ének.* A „Hymnust“ éneklük az összes növendékek.
3. *Tisztelgés és katonai rendgyakorlatok.*
4. *Ellenvonulás.*
5. *Összetett tag- és szabágyakorlatok.* Ezen gyakorlatokat az összes növendékek megfelelő sornytással egyöntetűen, ütemre végézik.
6. *Botgyakorlatok.*
7. *Fűzér,* botgyakorlatokkal és énekekkel egybekötve.
8. *Verseny a) magas ugrás, b) távolugrás, c) súlydobás, d) futás 100 és 150 m. távolságra, e) kötélhuzás, tömeg-tömeg ellen.*
9. *Játékok.*
10. *Tisztelgés,* elvonulás énekléssel.

Ifjusági kirándulás. A helybeli polgári fiúiskola növendékei a tantestület vezetése alatt május 28-án 12 szekéren és 1 kocsin a Kazánba egy igen tanulságos kirándulást tettek. A szekerek az ifjuságot a Kazán alsó részéig, a visszhangig vitték csupán, ott a tanulók leszállottak, hogy a gyöngyörű Kazánon gyalog tegyék meg az utat, s így annál több alkalmuk legyen azt alaposan megismerlenni. A leszálláskor *Mihalik* Sándor igazgató tartott az ifjuságnak tanítást az Alduna földrajzi helyzetéről, jelentőségéről, történeti nevezetességeiről, a Széchenyi és Traján útról.

Lázár Gyula tanár a visszhangról tartott előadást. Innen katonai rendben dob és kürtzó mellett tovább gyalogoltak, miközben gyönyörködtek a felséges alkotásban, s a folyton nyomukban járó visszhangban. — A Veteráni barlangnál ismét pihenőt tartottak, s itt az igazgató a barlang történetét s azon harcokat mondotta el, melyekben az 1692-ben és 1788-ban résztvett. Majd a barlangba vonultak s itt *Gáspárdy* Aladár a barlangok keletkezéséről tartott tanítást. Félegy volt már, midőn az ifjuság a Széchenyi konyhába ért, ahol 1/2-3-ig ebéd és pihenő volt. — Délután a Neuwirth villán túl levő rétre mentek s bogarászattal és

növénygyűjtéssel telt el az idő. Vissza felé az egész utat szekereken tették meg, s este 8 órakor hazaértek.

Kirándulók érdeke. Évtizedes szokás, hogy a Kazánba kirándulók a Széchenyi konyhánál megpihennek s ezalatt a kocsik a konyha előtti úttágulás mellett húzódnak meg, hol a kocsisok lovaiknak magukkal vitt szénát vetnek. Ez mindig így történt a múltban s a jövőben sem történhet másképen, mert nincs a környéken legelő vagy más alkalmas hely, hol a lovakat megéltetni lehetne. Az újonnan szervezett dunaparti csendőrsők egyik járőre a napokban egy kiránduló társaság vezetőjét az orsovai szolgabírósnál feljelentette, mert a kocsisok lovaikat a konyha előtt égették. Igaz, van egy szabályrendelet, mely megtiltja, hogy a kocsisok az úttesten étesenek, de ennek a rendeletnek a célja csak az, hogy ezáltal a forgalmat ne akadályozzák. A Széchenyi konyha előtt az út úgyszólván sokkal szélesebb, mint bárhol a Kazánban s így a szélere álló kocsik a forgalmat nem zavarják. Nem akarunk az illetékes hatóság határozatának elébe vágni, de a kazáni kirándulások fellendülése érdekében szükségesnek tartanók, hogy a csendőrök az oda kirándulók kocsijaival kivételt tegyenek, mert különben nagy összegért sem akad kocsis, mely minket oda kiszállítson.

Adomány. Fertőszentmiklósi *Artner* Sándor m. kir. honvéd főhadnagy koszorú megváltás címen, mely koszorú néhai *Rojesko János* ravatalára lett volna helyezendő, az orsovai evangélikus egyházközösségnek az egyházfentartási alap gyarapítására 20 koronát adományozott. E kegyeletes és követésre méltó adományért hálás köszönetet mond a lelkész hivatal.

A koronázás évfordulója. A koronázás 37-dik évfordulóját június 8-án a helybeli állami iskolák ez évben is lelkesen megünneplik. D. e. 9 órakor az ifjúság a tantestület vezetése alatt hitfelekezet szerint (róm. kath., ág. ev.) résztvesz az ünnepies istentiszteleten, délután 1/2 3-kor pedig az egész ifjúság az intézeti lobogó alatt kivonul a Koronakápolnához, s ott, az Isten nagy templomában, a történelmi emlékezetességű helyen hazafias ünnepséget rendez, melynek programja a következő:

1. *Hymnus*, énekl. a polg. isk. vegyeskar.
 2. *Ébresztő*, Bajzától, szavalja: *Nádas* Ernő el. isk. IV. oszt. tan.
 3. *A vándor madár*, Ábrányi Emiltől, szavalja: *Ritter* Juliska el. isk. IV. oszt. tanuló.
 4. *Alkalmi beszéd*, tartja *Mihalik* Sándor áll. polg. isk. igazgató.
 5. *Tornász induló*, énekl. a polgáriskolai vegyeskar.
 6. *A magyarok Istene*, Petőfi Sándortól, szavalja: *Kund* Ilona polg. isk. I. o. tan.
 7. *Hymnus*, Vörösmarty M.-tól, szavalja: *Kárbán* Ferenc polg. isk. IV. oszt. tan.
 8. *Nemzeti ünnep*, Rudnyánszky Gyulától, szavalja *Justy* Emil polg. isk. IV. o. tan.
 9. *Szózat*, énekl. az intézeti kar.
- Rossz idő esetén az ünnepély a tornacsarnokban tartatik meg. Vendégeket szívesen lát az igazgatóság.

Zongora-hangoló. Renner Albert temesvári zongora hangoló városunkba érkezett. Megrendelések zongora hangolásra *Smicheus* János címére intézendők.

Merénylet a vármegyei telefon ellen. Mintegy 2 héttel ezelőtt a lugos-orsovai telefon használatánál vonal zava-

rok mutatkoztak. A zavarok rendszeren a reggeli órákban álltak be, délelőttre megszűntek. Keresték az összes közbeeső állomásokon a baj okát, de nem tudták felderíteni. Két-három nap múlva ismét rendszeren működött a készülék s a vizsgálatot abba hagyták. A pünkösdi ünnepek alatt azonban újra jelentkeztek a forgalmi akadályok, még pedig oly mértékben, hogy a telefonhálózat orsova-lugosi vezetékét használni egyáltalán nem lehetett. Karánsebesről és Orsováról elindultak a vonalfelügyelők, hogy a vezetőkeket mindenütt megvizsgálják, de három napig hasztalanul kutatták az okot, nem találtak reá. Ekkor az orsovai telefon hálózat kibővítése végett Orsován időző *Jost* János telefon művezető vette kezébe a vizsgálatot és kézi telefon segítségével megállapította, hogy az akadálynak Toplec és Orsova között, még pedig inkább Orsovához közelebb kell lennie. És csakugyan, szorgos vizsgálata eredményre vezetett. A koramniki magaslát tájékán egy a falba erősített drótszigetelő mellett, az Orsováról induló 8 vezeték összevissza volt hálózva hajszálvékonyaságú dróttal. Még közvetlen közelből is úgy tűnt fel, mintha pók szötte volna össze hálójával a drótokat. A vékony drót azonkívül selyen szigetelővel volt körül fogva s ez adja meg a zavarok magyarázatát. Ugyanis a drótszövedék nem árthatott addig, míg nem volt közötte és a telefonvezeték között áramvezető kapcsolat. A reggeli harmat azonban kapcsolatot létesített s így az Orsováról kiindult áram a másik vezetéken visszament. Délelőtt felszáradt a harmat s nem volt baj. Azután pár napig száraz idők miatt sem volt zavar. De ezalatt a szél folytán, a drótok surlódása következtében, a szövedék selyme lekopott s most már állandó volt az érintkezés, állandó is volt a forgalmi akadály. Ha idejében nem veszik észre a bajt, úgy pár nap alatt az összes vezetékek felmondták volna a szolgálatot. — A nyomozat ez ügyben folyik, de még eddig nem ismerik az ügyes merénylőt.

Az elítelt betörők. Még mindnyájan emlékezhetünk arra a betörésre, melyet *Vidon* Gyula és *Turesányi* Béla május hó 1-én *Röhler* István boltjába elkövettek. Ezen felül egy nappal előbb egy kerékpárt is eltulajdonítottak. A karánsebesi törvényszék a jómadarak felett a múlt héten ült igazságot, s *Vidon* Gyulát, mint felbujtogatót 2, *Turesányi* Bélát 1 1/2 évi börtönnel sújtotta.

Ismét egy betörés. Május 25-én éjjel *Szupp* Károly skellai mészárszékebe betörték. Az éjjeli őr: *Sztojka* Jordakie észrevevén a zörgést, a betörőt megszállította, akinek lelkiismeretét és zsebeit 5 klg. szalonna és 24 korona pénz nyomta. A csendőrség másnap közrekerítette a

betörőt *Marku* Meilla zsupaneki cigány személyében, aki régebben *Szuppnál* szolgálta is volt, de ragadós keze miatt elkergették. Midőn az éjjeli őrrel: *Sztojka* kával szembesítették, mérgesen kifaradt, mondván: Mit beszél *Sztojka*, hisz egy pár hónappal ezelőtt együtt törtünk be *Eckstein* kaviár bódéjába!

Természetesen *Sztojka*t is elesípték, s most a betörő és éjjeli őr együtt tűnődnek a sors változandósága felett.

KÖZGAZDASÁG.

Külföldi leölt baromfiak. A földművelésügyi m. kir. minister e napokban oly értelmű rendeletet bocsátott ki, mely szerint ezután a külföldről származó leölt baromfi is, mint állati nyerstermény, csupán valamely m. kir. belépő állomáson át, az ott foganatosítandó allategészségügyi vizsgálat után bocsátandó be az ország területére.

Kimutatás a „Vaskapun“ átszállított uszályokról és azok rakományairól.

1904. máj. 23-tól — máj. 29-ig.

Duna-Gőzhajózási-Társaság szállítása:
26. 65240 Calafitról Passaura tengeri 4330 q.

Magy-Folyam-T.-R.-Társaság szállítása:
25. 655 Obrenováról Szulinára buza 6012 q.
675 Sabacról „ „ 6001 q.
27. 506 Bechetről Passaura tengeri 4900 q.
29. 663 Radujeváról Bécsbe buza 5822 q.

Az Orsovai Önkéntes Tűzoltó Egyesületől.

Meghívó.

Az Orsovai Önkéntes Tűzoltó Egyesület f. é. **június 12-én, vasárnap délután 3 órakor** az „**Arany Szarvas**“ szállóban tartja

23. rendes közgyűlését

melyre a t. alapító, pártoló, működő és tiszteletbeli tagok ezennel meghívotnak. Együttal felkérjük az ifjúságot, hogy az egyesületbe tagül belépni szíveskedjenek.

Tárgysorozat:

1. Az évi számadások megvizsgálása.
2. A választmány felhatalmazása a fölmertvény megadása tárgyában.
3. A választmány és parancsnokság választása.
4. A tagok kitüntetése.
5. Esetleges indítványok.

Orsova, 1904. május 28-án.

Az elnökség.

GUTMANN TESTVÉREK

drenkovai köszénbányái termelnek kítűnő minőségű **szenet** ipari célokra, különösen jó **kovács szenet**, továbbá **sajtolt szenet** (brikett) 7 klg. súlyban, mely utóbbi gőzgépnél, kályha tüzelésnél és különösen tengelyen való szállításra kiválóan alkalmas.

MEGRENDELÉSEK

GUTMANN TESTVÉREK

— BUDAPEST —

V., Mérleg utca, 3. szám alatti címre intézendők.